

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 25. Summi Pontificis iudicium de inita hac pacificatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. Deo gratiis pro pace & tranquillitate
 A. C. 1720. post tot turbas & tumultus restituta
 perfectæ submissionis & profundæ ve-
 nerationis vinculum cum summis Pon-
 tificibus innovarent, seque erga eorum
 decreta dociles exhiberent. Pariter
 Generalis Præpositus Congregationis
 S. Genovesæ, & quidam Monachi
 S. Dionysium suas appellationes revo-
 carunt: Ipse etiam Rex secretioris Se-
 natus Decreto postrema Decembris de
 Senecensis, Montpessulani, & Bolog-
 nensis Episcoporum mandata, quibus
 Mirapicensis Episcopi appellationi sub-
 scripserant, tanquam summo Pontifici
 atque Episcopis injuriosa, & Ecclesie
 paci, ac Regiæ auctoritati contraria
 suppressit, præcepitque, ut deinceps
 appellationum innovationes juxta Re-
 giam declarationem die quarta Augusti
 editam pro nullis, irritisque haberetur,
 & Provinciarum Rectores hujus
 Regii edicti executionem ubique urge-
 rent, non obstantibus, si quæ interpe-
 nerentur, appellationibus, quarum co-
 gnitionem Rex sibi soli, suoque Sena-
 tui reservavit.

§. XXV.

*Summi Pontificis judicium de inita sua
 pacificatione.*

Cum

Cum summus Pontifex non alia via, quam pura & simplici suæ Constitutionis acceptatione pacem restitui vellet, minus ei probabatur pacificatio a Franciæ Episcopis inita: accepta enim illius notitia die vigesima Augusti hæc ad Cardinales Gallos perscripsit: Quod ad Constitutionis nostræ Unigenitus negotium attinet, magna cum animi admiratione in publicis istarum partium nuntiis inaudivimus, quædam nunc, maxime nobis prorsus insciis, pertractari, quæ nullo pacto probare, imo nec etiam tolerare aut dissimulare unquam poterimus; quamobrem non immerito veremur, ne veteri dolori nostro, nova dolendi materia suppeditetur. Paulopost Philippus Aurelianensis Dux, Regniq[ue] Administrator Regiam declarationem, Explicationes ab Episcopis approbatas, & Noaillii mandatum Romam ad summum Pontificem transmisit, eidemque insinuavit, formam quidem, qua hic Cardinalis Constitutionem acceptasset, non esse juxta usitatas Regulas, illum tamen fuisse pollicitum, quod ea, quæ Pontifex reprehensione digna censuerit, corrigere vellet. Examinatis igitur hisce scriptis Pontifex Sистерicenti Episcopo declarabat, Noaillium in præfatione ad suum mandatum Cleri Gallicani articulos Anni 1682. quodammodo innovasse, in

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.
Lafiteau
Hist. Const.
tom. 4.
pag. 188.
lib. 5.

Sæc. XVIII. in sua vero acceptatione Bullam
A. C. 1720. fertis verbis restrinxisse, nullumque e-
 rorem nec libro, nec proscriptis pro-
 positionibus attribuisse, nulloque verbo
 encyclicam suam epistolam ad Paro-
 chos, suam appellationem, aut Instru-
 ctionem Pastoralem revocasse, pro
 acceptatio a Cardinale facta sacræ Se-
 probari haud valeret. His a Papa a-
 ditis, Sistericensis Episcopus accepta-
 tionis formulam ac Noailii mandatum
 sibi a Regente submissum discutens,
 ne verbum quidem de restrictione qua-
 dam offendit, cumque idem Regi Ad-
 ministrator simul adjunxisset scriptum
 quoddam, in quo Sueffionensis Episco-
 pus acceptationem nullatenus esse re-
 strictivam probare nitebatur, Si-
 stericensis Episcopus idem comproba-
 tum reddere satagebat, conscripto hoc
 in rem fusiore tractatu, quem ipsi sum-
 mo Pontifici tradidit, & Parisios ab
 Abbatem Du Bois transmisit, palam
 professus, quod ipse quoque Episcopus
 explicationes approbantibus accederet,
 imo se plene Cleri Gallicani declara-
 tioni Anno 1714. factæ conformaret, &
 jamjam suam acceptationem in sua Dis-
 censi, in qua Constitutio nunquam fue-
 rat promulgata, publicam reddidisset.
 Paulopost tamen idem Episcopus non
 sine maxima admiratione competit
 quod

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

quod eodem tempore, quo mandatum Romam missum Parisiis in Typographia Regia fuerat impressum, Noaillius aliud, in quo acceptatio erat omnino restrictiva, clam imprimi curavit, nec tamen hæc fraus adeo occulta permanferit, quin non ad Pontificem utriusque hujus mandati exemplar pervenisset. De tam indigna agendi ratione Episcopus Philippum Regium Administratorem mox certiozem reddidit, qui primo vix dictis fidem adhibere poterat, postquam vero utrumque exemplar sibi traditum inter sese contulerat, Cardinalem accersiri jussit, eique facti indignitatem acrius exprobravit. Eo autem secundam hanc editionem se inscio factam asserente, Princeps ei præcepit, ut idem quantocius summo Pontifici perscriberet: cum autem ille se id nunquam facturum reponeret, Administrator ira commotior sciscitabatur, an non rupta omni mora Pontifici satisfacere paratus esset? id demum pollicente Noaillio, Sifericensis Episcopus a summo Pontifice exspiscari jussus est, qua via malo remedium quæri censeret: Postea Pontifex per Patrem Bernardum Desirant Augustinianum Theologiæ Doctorem Episcopo significabat, nil opportunius sibi videri, nisi ut Regius Administrator Regem eo inclinaret, ut

Ludo-

Sæc. XVIII. Ludovici Magni epistolam circa Cleri-
 A. C. 1720. positiones de Anno 1682. ad Inno-
 tium XII. datam executioni dari jubere.
 & Cardinalem Noailium eo adigeret, ut
 ad Pontificem daret epistolam hanc
 abfimilem ab ea, quam idem Car-
 nalis jam anno hujus sæculi undecimo
 ad Sanctitatem suam dedisset. Haec
 enim ratione ea, quæ Noailius in
 mandato pro defensione harum propo-
 sitionum scripserat, reparata, simulque
 suæ acceptationis vitia proprio epistolæ
 suæ testimonio correctæ forent, pro
 etiam inita pacificatio tolerari posset.
 Annuit summi Pontificis voto Regis
 Princeps consummandæ pacis studi-
 osissimus, ac ipsemet Rohanius Cardinalis
 pro perficiendo hoc negotio Romanum
 venire parabat. At inexpectatus Pon-
 tificis obitus hujus negotiationis filum
 intercidit.

Vid. supra
t. 68. l. 215.
§. 76. p. 322.

§. XXVI.

*Noailii Cardinalis difficultas in elu-
 gienda facultate confessiones
 excipiendi.*

Dorsann.
journal. t. 2.
p. 10. & 49.

Cum Cardinalem Noailium in acci-
 ptanda Constitutione faciliorem esse
 fama spargeret, non pauci Jesuitis ad-
 dicti illum quoque a sua contra hoc
 concepta indignatione quicquam re-
 mittere